

жителност, при фермати, и за подготвяне на каденции (гласови).

Месаже, Андре Шарлъ Просперъ — Massager, André Charles Prosper — плодовитъ балетен и оперетен компонистъ, род. 30 дек. 1853 въ

Андре Месаже

Монлюсонъ, умр. 1925 въ Парижъ, възпитаникъ на Нидермайеровия църковно-музикален институтъ и на Сенъ Санъ въ Парижъ. 1876 — за една своя симфония, получава отъ „Дружеството на французскитъ компонисти“ първа премия, на следната година удостоенъ съ втора премия на града Парижъ — за една кантата („Вълшебниятъ Прометей“); органистъ и капелмайсторъ въ разни църкви и театри на разни градове, музикдиректоръ на „Комическата опера“, 1919/20 — капелмайсторъ въ сжщата, после директоръ на театъра „Covent-garden“ въ Лондонъ, отъ 1907 до 1914 — такъвъ на „Голъмата опера“ въ Парижъ, следъ което поема ръководството на „Консерваторскитъ концерти“. Като компонистъ, М. е известенъ главно съ своитъ балети. Първиятъ отъ тѣхъ се явява 1872 — подъ името „Цвѣтна градина“, последванъ отъ други два на следната година: „Вината на

Франция“ и „Миньонъ“ и още, повече отъ петнадесетъ такива, както и нѣколко оперети („Гражданинътъ отъ Кале“, „Мистъ-Доларъ“, „Годеница на лотария“, „Съпругътъ на царицата“ и др.), а сжщо: малки цигулкови и клавирни творби, романси и шансони.

Место, местозо, ит. mesto, mestoso — печално, тжжно (предписание за изпълнение на части въ бавно темпо).

Месънь, Даниелъ Грегори — Mason, Daniel Gregori — американски компонистъ и музикаленъ писателъ, род. 20 ноемв. 1873 въ Бруклинъ. училъ при К. Джънсъ въ Бостонъ и при д'Енди въ Парижъ, учителъ и, по-късно — д-центъ по музика въ Колумбийския университетъ на Ню-Йоркъ. Творби: по една соната за цигулка и за кларинетъ съ пиано, два струнни квартета, единъ клавирквартетъ, „Прелюдия и fuga“ за пиано и оркестъръ. „Пасакалия и fuga“ за органъ, пѣсни. Отъ нѣколкото му писателски трудове, най-важни сж: „Романтицитъ-компонисти“ (1906), „Ценението на музиката“ (1908), „Бетховенъ и неговитъ предходници“ (1904), „Голѣми модерни компонисти“ (1916), „Малки студии върху голѣми майсторски творби“ (1918), „Музиката като хуманностъ“ (1921) и др.

Метризъ, фр. maîtrise — се наричали въ Франция, при стария режимъ, школитъ при голѣмитъ църкви, въ които децата-хористи получавали не само своето музикално, но и общо научно образование. Тѣзи М-и иматъ голѣмо змчение за развитието на французската музика, понеже не сж се ограничавали само въ литературниято пѣние и изобщо въ църковната служба, а питомцитъ сж били подготвяни до такава степенъ, че да могатъ да си избиратъ по късно нѣкоя друга артистическа насока. Почти всички французски голѣми музиканти отъ XV до XVIII сж излѣзли отъ тѣзи М-и. Държавнитъ помощи отъ 1850 до 1880, и обновата на тѣзи институти, въ връзка съ тѣхъ, ги тласва още повече въ служба на французското изкуство.

Метрика (музикална) — се нарича учението за съединяването на по-